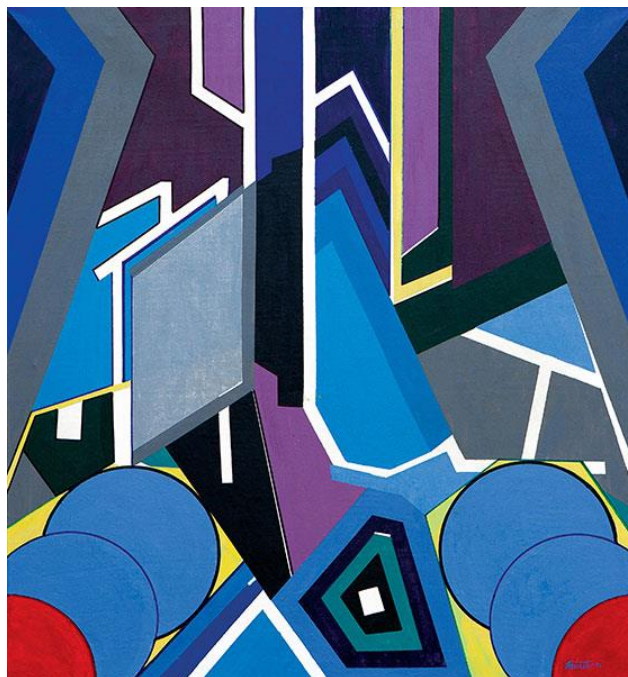

POZIV NA SURADNJU U 2017.GODINI

Izložbe „IVO & IVO“

Ivo Šebalj

Ivo Friščić

Pozivamo Vas da podržite ove dvije krasne izložbe umjetnina, dvojice od najvećih hrvatskih slikara - **Ive Šebalja** i **Ive Friščića** koje će se događati u 2017. godini u slijedećim gradovima Hrvatske.

Mjesta i vrijeme održavanja izložbe - Ivo Šebalj :

1. Centar za kulturu Čakovec, **Čakovec** - ožujak
2. Galerija "Krstu Hegedušić", **Petrinja** - travanj
3. Muzej likovnih umjetnosti, **Osijek** - svibanj
4. Sveučilišna galerija Vasko Lipovac, **Split** - lipanj
5. Hrvatski muzej turizma, **Opatija** - srpanj
6. Pučko otvoreno učilište – Gradska galerija Zuccato, **Poreč** - rujan
7. Galerija umjetnina grada Slavenskog Broda, **Slavonski Brod** - listopad
8. Muzej grada Pakraca, **Pakrac** - studeni

Mjesta i vrijeme održavanja izložbe – Ivo Friščić :

1. Muzej likovnih umjetnosti u **Osijeku** – travanj
2. Gradski muzej **Križevci** – svibanj
3. Hrvatski muzej turizma u **Opatiji** – lipanj
4. Galerija Krsto Hegedušić u **Petrinji** – rujan/listopad
5. Muzej Croata insulanus Grada **Preloga** – studeni
6. Gradski muzej **Bjelovar** – prosinac
7. Muzej Široki Brijeg (BiH) – **Franjevačka galerija** – 2017.

Uključivanjem i podrškom ovoj turneji izložbi, Vašoj bi tvrtki osigurali:

- aplikaciju logotipa, slogana kao i oglasa u katalogima, na plakatima
- promociju tvrtke na mjestu događanja u galerijama
- spominjanje u pres izjavama i člancima
- određen broj kataloga
- VIP tretman vaših gostiju po gradovima u galerijama

Iskreno se nadamo da ćete prepoznati kvalitetu ovog projekta te podržati umjetnost naše Hrvatske. Na tome Vam se najljepše zahvaljujemo.

Ivor Zidarić, predsjednik udruge Val kulture

Udruga "Val kulture"
Ilica 67, 10000 Zagreb
tel/fax: +385 1 232 0538
mob: 091/579 4791, 098/202 486
OIB: 30480544186
IBAN : HR6825000091101427240
e-mail: valkulture@hi.t-com.hr
www.valkulture.hr
www.legendfest.hr

IVO ŠEBALJ

Na izložbi se može razgledati odabir od 150 radova iz velikoga opusa Ive Šebalja nastalih u rasponu od četrdesetih do zadnjih godina života koji izvrsno reprezentiraju Šebaljevu poetiku. Prevladavaju gvaševi, akvareli i tuševi na papiru.

Izložbu prati i istoimena monografija (u nakladi Vala kulture) sa reprodukcijama svih izložaka te kompetentnim i znalačkim tekstom cijenjenog povjesničara umjetnosti Ive Šimata Banova koji, pored ostalog, kaže: Nesumnjivo, slikar Ivo Šebalj je zamjetno zaustavio suvremeno usmrćivanje slike. I ne samo to. On je revitalizirao njezinu moć i poticao njezinu volju za moći i stvaranjem svijeta. Uz to, ponovno je usadio osjećaj trajnosti slikarstvu u koje se uvelike počelo sumnjati. (...) I ova kolajna Šebaljeva djela u ravnoteži mjere i slobode zrcali ono najbolje u slikarevu opusu. I ovaj izbor relativizira kronologiju jer se do Šebalja dopijeva prvim i zadnjim, fizički malim i velikim radovima. Šimat Banov zaključuje: Taj čovjek živi kako diše, diše kako crta ili slika, slika kao da je život jedino takav i na takav način moguć. Nije to izdvojena romantičarska slika osamljenika ili «prokletoga umjetnika» nego upravo suprotno: priča o harmoniji čovjeka sa svijetom na tihoj osnovici svakodnevnoga života – toga beskrajna čudesnoga svijeta...

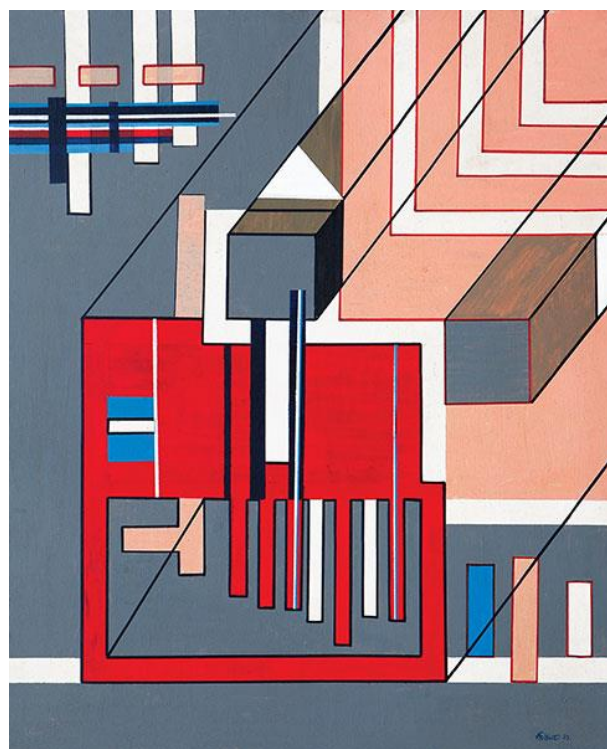
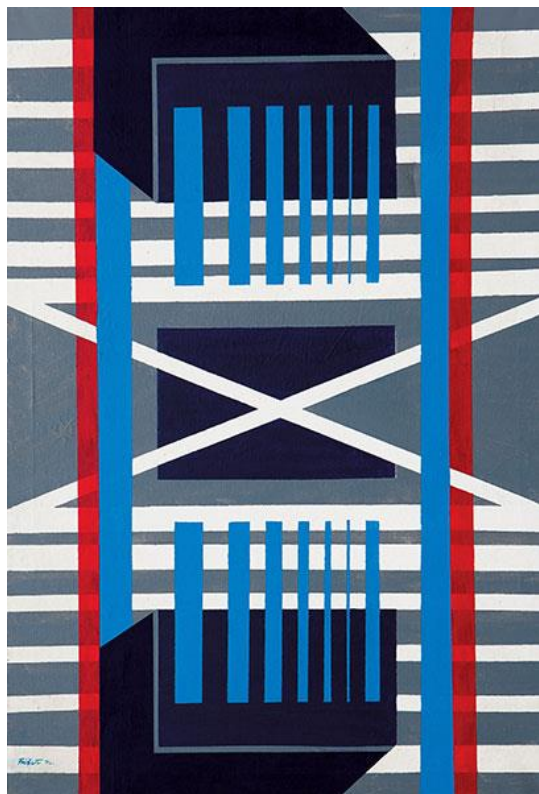
Osim Šebaljevih radova i citata njegovih razmišljanja, posjetitelje očekuje bista Ive Šebalja, majstorski rad Ivana Sabolića, kao i veoma zanimljivi foto-portreti umjetnika koje su snimili Marija Braut, Luka Mjeda te Aleksandar Kukec.

Predgovor izložbi i likovni postav potpisuje Nikola Albaneže koji ističe: Monografski prikaz zbirke u kojoj su okupljeni radovi Ive Šebalja, nameće i potrebu njenoga predstavljanja javnosti. Kako to drukčije učiniti nego li – barem dok sama zbirka nije našla trajni smještaj dostupan svima zainteresiranima – izložbenom prezentacijom; dapače, nizom izložaba u raznim sredinama u Hrvatskoj, eventualno i u inozemstvu.

I ovim se izložbeno-publicističkim projektom ostvaruje diseminacija umjetničke baštine našega tankočutnog, a opet moćnog umjetnika, ostvaruje se u smislu širenja informacija o fascinantnom djelu čovjeka koji je svojim rođenjem, životom i djelovanjem u potpunosti zagrebački i hrvatski slikar.

Završimo riječima Ive Šebalja: Moć slikara je njegova osobna stvar, ako živi s njom – izjavio je umjetnik posvećen najdubljem i najvišem u slikarstvu; ništa drugo nije mu bilo važno. On je kao čovjek ateljea spojio slikarstvo i život na najjednostavniji, a opet tako sveobuhvatan način. Moć njegova slikarstva, pak, sada je naša stvar, naše sredine koja mora otvoreno i komunikativno – dijeleći je – živjeti s njom.

IVO FRIŠČIĆ

Izložba predstavlja izbor radova iz opusa poznatog hrvatskog slikara Ive Friščića nastalih najvećim dijelom tijekom sedamdesetih godina prošlog stoljeća, te nekolicinu djela iz najranijeg i kasnog perioda stvaralaštva. Riječ je o djelima izuzetne umjetničke vrijednosti i značaja za istraživanje početaka i korijena opusa Ive Friščića kao i za povijest hrvatske likovne umjetnosti druge polovice XX. stoljeća.

Djela koja su prezentirana na izložbi pružaju uvid u umjetnikovo stvaralaštvo, koje je bilo na tragu zbivanja u tadašnjoj europskoj i svjetskoj umjetnosti. Riječ je o jednoj vrsti posthumnog povratka i valorizacije ranih stvaralačkih dometa velikog slikara Ive Friščića u hrvatsku kulturnu javnost.

Izložba "Neću ravnalo, hvala" održana je u Pikto galeriji u Branimir centru, Zagreb, od 21. lipnja 2016. do 5.7.2016. godine, u suradnji s udrugom **Val kulture**. Izložba je bila sufinancirana sredstvima Ministarstva kulture i HAZU.

Predgovor izložbi potpisuje Sonja Švec Španjol koja ističe:

Ivo Friščić osebujno je ime hrvatskog slikarstva XX. stoljeća. Vrijedan, svestran i uvijek otvoren prema novom i nepoznatom, okarakteriziran kao “slikar nemira i pokreta”, uspostavio je nov odnos prema svijetu i suvremenosti istražujući nove mogućnosti prostora i pokreta.

Opisan kao ljudina hladnog i analitičkog pogleda, ali toplih očiju i stidljivog smiješka, bio je utjelovljenje suprotnosti koje je prenosio na svoja platna: sraz realnosti i imaginacije, organizacije i improvizacije, svrhovitosti i estetike.

“Neću ravnalo, hvala” naziv je izložbe kojom se višestruko interpretira bit stvaralaštva Ive Friščića. Prvobitno, naziv tumači dvojnost autorovog karaktera utemeljenog na egzistencijalnim proturječnostima. Svaki sukob, neočekivani zaokret i promjenu karakterizira konvergentan duhovni doživljaj koji objedinjuje cjelokupni opus u koherentno djelo. Nadalje, naziv izložbe govori o vrlo plodonosnom razdoblju Friščićevog apstraktnog slikarstva geometrijskih obilježja u kojem se autor nije rukovodio očekivanom intelektualnom strogoćom kako bi postigao formalnu čistoću, već je emocijama rekadrirao plohe, boje i linije stvarajući nove prostore bazirane na čistom nagonu, te ispunjene pokretom i energijom.

Izbor djela predstavljenih na ovoj izložbi prikazuje stvaralački put Ive Friščića od vremena prvih ozbiljnijih radova nastalih još tijekom njegovog srednjoškolskog obrazovanja, pa sve do kasnih radova nastalih početkom 90-tih godina prošlog stoljeća. Naglasak je na geometrijskoj fazi stvaralaštva, preciznije na radovima nastalima između 1972. i 1974. godine, dok radovi koji prethode i slijede toj fazi svjedoče o bitnim aspektima Friščićevog stvaralaštva.

BIOGRAFIJA UMJETNIKA:

Rođen je u Velikom Korenovu kraj Bjelovara 8. prosinca 1937. godine. Osnovnu školu pohađao je u Bjelovaru, a Učiteljsku školu završio je u Križevcima. Diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1956. godine. Studij je nastavio na grafičkoj specijalki prof. Marijana Detonija i Alberta Kinerta. Od 1968. do 1972. godine bio je suradnik Majstorske radionice prof. Krste Hegedušića. Radio je kao tehnički urednik u izdavačkom poduzeću "Naprijed" u Zagrebu te bio urednik dječjeg časopisa "Radost". Na Akademiji likovnih umjetnosti od 1973. godine radi kao asistent, a 1978. godine postaje docent. Iste godine dobiva nagradu za grafiku na X. zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike u Zagrebu, te sudjeluje na 39. biennalu u Veneciji.

Imao je oko četrdesetak samostalnih izložbi i sudjelovao je više od 150 skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu (Pariz, Beč, Atena, New Delhi, Venecija, Madrid, Kyoto, Carigrad, Dublin, Manchester, Peking, Haarlem, London, Bukurešt i drugdje). Dobitnik je brojnih domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja za slikarstvo i grafiku. O njemu su pisala velika hrvatska likovno-kritičarska imena: Vladimir Maleković, Tonko Maroević, Josip Škunca, Kruno Prijatelj, Darko Schneider, Mladenka Šolman, Josip Depolo, Zdenko Rus i mnogi drugi, a od istaknutih imena iz književnih krugova Željko Sabol, Nikica Petrak i Branislav Glumac. Umro je 11. prosinca 1993. godine u Zagrebu.